

**[Krag.]**

at medvirke til, bør de ikke gaa videre end, at et effektivt Tokammersystem med lige Ret for begge Ting opretholdes, men en rimeligere og hurtigere Ordning af Strids-spørgsmaal mellem de to Ting tilvejebringes, ligesom vi ogsaa har været villige til at medvirke til en Ændring af Valgmaader og Beføjelser i øvrigt. Det er blevet afvist.

Saa er vi blevet stillet over for Misfostret, som nu af Trekanten er fremført som det, der i Fremtiden skal være Danmarks Riges Grundlov. Over for dette siger vi: Nej, saa foretrækker vi et Etkammersystem, hvorefter Vælgerne kaldes til en mere aktiv Medvirken ved Lovgivningens Gennemførelse her i Landet, end Tilfældet hidtil har været, og end Tilfældet vilde blive, hvis man gik til et Etkammersystem, hvorved der ikke var sikret Adgang for et Mindretal — og det kan ikke være andet end Mindretallet, der skal have denne Adgang — til at kalde paa Vælgerne i visse Tilfælde.

Dernæst har det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talt om det „grove Overgreb“, som blev begaaet fra det tidligere Flertals Side her i Tinget ved Gennemførelsen af Arbejds- og Erhvervsfrihedsloven. Jeg kan aldeles ikke erkende, at det var et Overgreb. Vi havde — og har desværre igen — Tilstande her i Landet, som tillod Organisationsmagten at forfølge den enkelte og slaa den enkelte ned økonomisk og erhvervsmæssigt, og en Lovgivning, som sætter Bom for sligt, kan ikke paa nogen mulig Maade betegnes som et Overgreb. Det viser sig ogsaa, at alle de Domme, som blev afsagt i Henhold til denne Lov, var Udtryk for en Beskyttelse, som den enkelte Person havde billigt Krav paa over for Organisationsmagten.

Saa har man spurgt, om Venstres Forslag er et Ultimatum, om vi da ikke er rede til at tage de Bestemmelser, som vi her drøfter, og som vi har drøftet i Udvalget, ud. Jeg kan sige: Nej, det er vi ikke. Venstre er rede til at forhandle om denne Sag, og det har vi ogsaa givet Udtryk for i de Møder, der hidtil er afholdt i Udvalget, ligesom vi heller ikke har modsat os, at et Underudvalg nedsættes. Men jeg kan sige, at fra Kravet om at et Etkammer uden Adgang til Folkeafstemning, uden Adgang til suspensivt Veto for en kortere Tid, saaledes at Vælgerne kan faa Lejlighed til at væge sig mod Lovgivningsoverraskelser, som de ikke før har været stillet over for, og fra Kravet om en Sikring af Lov-

givningens Grundlovsmæssighed viger Venstre ikke.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

**Ole Bjørn Kraft:** Det er nødvendigt over for det ærede Medlem Hr. Krag at fastslaa, at Venstre den 20. Januar enigt og fast principielt fastslog, at Venstre vilde ikke have noget med et Etkammersystem at gøre, at man vilde holde fast ved Tokammersystemet, og at man afslog at føre nogen som helst Forhandling paa anden Basis end et Tokammersystem.

Hvad Spørgsmaalet om Afvisning af Regeringens Etkammerforslag angaar, er det jo fuldstændig rigtigt, at det afviste de Konservative, og det har vi gjort, hver Gang det Forslag har været forelagt, og det afviste Venstre, og straks dette var sket, skete der det, som Venstre havde ønsket, at man fik et andet Grundlag at forhandle paa. Det er det Grundlag, som nu foreligger, og som har været Basis for Forhandlingerne. Det ærede Medlem Hr. Krag kaldte det for et Misfoster.

Det ærede Medlem skulde lære at omgaas forsigtigt med Boomeranger, for allerede flere Gange under denne Forhandling har de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat, ramt ikke andre, men hans eget Parti, og dette er ogsaa Tilfældet med den Udtalelse, det ærede Medlem nu fremsætter. Thi det, som det ærede Medlem kalder et Misfoster, nemlig et Rigsdagssystem med eet Vælgerkorps og een Valgdag som Grundlag, men hvorefter Rigsdagen er delt i to forskellige Afdelinger, var det Forslag, som Venstre den 20. Januar selv fremførte som et Eksempel paa, hvordan man kunde ordne den kommende Forfatning. Naar Venstre siger — og det ærede Medlem Hr. Brorsen bliver ikke vred, naar jeg siger, at jeg meget vel erindrer, hvor denne Udtalelse er hentet fra, nemlig fra de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte i Forfatningskommissionen den 20. Januar —, at i Stater med Etkammersystem har man fundet det formaalstjenligt at dele Kamret i to selvstændigt arbejdende Afdelinger, hvilket f. Eks. er Tilfældet i Norge og Island, kan det kun forstås paa een Maade: at selv om man gik over til Etkammersystem, maatte man have saadanne Afdelinger for at kunne naa til en tilfredsstillende Ordning. Det er det, det foreliggende Forslag gaar ud paa, og det er det Venstre enigt og fast og maalt bevidst og alt det dér bekæmper.